

Világ-proletárjai egyesüljétek!

NÉPLAP

A mai számból

A III. Országos Ujító Kiállításon (2. old.) — Sárádon jól szórakoznak télen a fiatalok (2. old.) — Lassú a gépjávitás útje a debreceni gépjávitáson (3. old.) — Az egyéki „rejtély” (3. old.) — Esküszöm...! (3. old.) — Hírek (4. old.) — Tizenhét gólt rúgott a magyar válogatott az idei első edzőmérkőzésén (4. old.)

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. EVFOLYAM, 11. SZAM

ARA 50 FILLÉR

CSÜTÖRTÖK, 1954 JANUAR 14.

Az állattenyésztés fejlesztéséért

A dolgozó nép életszínvonalának emelése megköveteli, hogy gyorsítsuk állattenyésztésünk fejlesztését, emeljük az állattenyésztés hozamát. A dolgozók több bússal, zsírral és egyéb állati termékkel való ellátása nem képzelhető el az állattenyésztés fejlesztése nélkül.

Hajdú-Biharban az állattalomány minőségi fejlesztése és az állati termékhozam emelése terén igen sok még a cselekedni való. Megyénk területén az elmúlt években nem folyt tervszerű tenyésztés. Eppen ezért ahhoz, hogy a minőség megjavításának feltételét megteremtjük, így a termelőszövetkezetek, mint az egyénileg gazdálkodók körében a törzskönyvezést és a tervszerű ellenőrzést kell állattenyésztési munkánk előterébe állítani. A minőség megjavítása terén csak így érhetünk el egyre jobb eredményeket.

Nagyon elhanyagoltak Hajdú-Biharban a tehénészetek. A termelőszövetkezetek többségében 4-5 liter a fejési átlag. Ez bizony igen kevés. A megyében már vannak igen jó példák arra, hogy a helyes takarmányozás és a szakszerű gondozás hogyan növeli a tejhozamot. A hajdúbüszörmevényi Dózsa tsz. joggal büszkélkedhet azzal, hogy a fejési átlag elérte a 14,4 litert. A jól tejlő állatok kiválogatásával, az okos takarmányozással minden termelőszövetkezetben elérhető ez az eredmény.

A sertésenyésztésben is van jó példa elég. A berekbüszörmevényi Szabad Föld tsz. 35 anyakoca után 295 malacot, a bal-mazujvárosi Vörös Csillag pedig 48 anyakoca után 545 malacot nevelt.

A megyében minden lehetőség megvan ahhoz, hogy állattenyésztésünkben úgy a minőségi, mint a mennyiségi lemaradást gótljuk és az aszályos évben igen erősen megviselt állományunkat felerősítsük. Ehhez azonban elsősorban az szükséges, hogy biztosítva legyen a szálas- és abraktakarmány. Nem a tél végén, hanem már most sürgősen intézkedni kell, hogy azokon a területeken, ahol nem gondoskodtak elegendő takarmányról, biztosítva legyen az állatok élelmezése. Hajdú-Biharban a megyei tanács megállapítása szerint 48 termelőszövetkezetnél nem biztosították az abrak- és szálastakarmányt a kitéleltetéshez. Komoly figyelemfelhívás ez az idejében való cselekvésre.

Ahhoz, hogy állatainkat jól áttellettessük szükséges a takarmánytakarékoskosság. Szükséges, hogy rend legyen a szérűskertekben. Jól tetejezzék a szénáz- és lucernakazlakat és ott, ahol a téli vihar megbontotta, sürgősen hozzák helyre a kárt, mert a beázott kazalban a jóság elől a penész eszi el a takarmányt.

Vigyáznunk kell minden marék szénára, lucernára. Rossz gazda az, akinek földjén szén- és lucernacsomók jelzik a szérűskertből az istállóba vezető utat. A takarmánnyal nem a tél végén kell takarékoskodni, hanem már most vigyáznunk, hogy elég legyen tavaszig. A jó állattenyésztő előre néz, számol azzal, mennyi az állata és mennyi a takarmány. Beosztva adja. Mit ér az, ha most pocskolják a jóság elé az abrakot, szénát és majd a tél végén, koplal a szegény jóság.

Minden termelőszövetkezetben állítsák össze a takarmánymerleget és pontosan ahhoz tartva magukat takarmányozzák az állatokat. Hosszú még a tél, szükség van a jó elosztásra, hogy jó erőben és ne koplalva kerüljön az állat tavasszal a legelőre.

A helyes takarmányozás mellett, az állattenyésztés fejlesztése szempontjából igen nagy jelentősége van annak, hogy milyen körülmények között tartják az állatokat. Megyénkben szomorú tapasztalatok tanítanak arra, hogy a nem megfelelő istállózás következtében sok növendékállat, borjú, malac pusztult el. A rossz hely, a hanyag gondozás következtében a hiányos takarmányozástól amúgy is legyengült állatoknak 1953-ban nem volt ellenállóképesége. A hanyagság segítette tovább növelni az aszályokozta pusztítást. Fontos tehát, hogy betartsák mindenütt az alapvető állategészségügyi követelményeket. Jártassák az állatokat a déli órákban. Az istálló legyen tiszta és világos. A szabad levegőn való jártatás és a tiszta istálló a betegségekkel szemben ellenállóvá teszi az állatokat. Nem szabad annak előfordulni, mint a nagykereti Bocskaiiban, hogy a lovakat teljes sötétségben, bűzös levegőben tartották. Még az ablaknak nem nevezhető kis nyílást is bedugták szalmával. Az állatnak is szüksége van fényre, jó levegőre.

A szaporulat szempontjából döntően fontos, hogy az apaállatokat kifogástalan istállóban és jól abrakolva, takarmányozva helyezzeék el. Alapvető feladat ez, mert, ha nincs jó apaállat, nincs szaporulat. Minden tanácsnak legyen gondja arra, hogy a községi apaállattartók körül minden rendben legyen. Súlyos bünt követtek el ezen a téren a nyír-ábrányi tanácsnál. A kellő ellenőrzés hiánya miatt a rossz gondozás következtében éhen dögölt egy értékes tenyészbika. Komoly figyelemfelhívás ez arra, hogy alaposan ellenőrizzék mindenütt a megyében az apaállatok tartását, kemény kézzel toroljanak meg minden mulasztást.

Debrecenben három hónapja kezdte meg működését az állattenyésztési igazgatóság. Nagy feladata van az igazgatóságnak azon a téren, hogy a megyében még előforduló hanyagságokat megszüntesse. Feladata az is, hogy a kiváló állattenyésztők tapasztalatait összegyűjtse és minél szélesebb körben adja át hasznosításra. Az állattenyésztők felelősségteljes munkát végeznek és nagyrészen az ő jó munkájuktól függ, hogyan emelkedik az állatok hozama.

A termelőszövetkezetekben is nagy gond legyen arra, hogy az állatokat szeretők, az állatokhoz értő embereket bízzanak meg állattenyésztési feladatokkal. Nagyon sok függ attól, kiknek kezére bízzák az állatokat. A szakértelem hiánya, a hanyagság értékes állattalományokat tehet tönkre aránylag rövid idő alatt.

A tanácsok az eddigieknél többet törődjenek az állattenyésztés problémáival és nemcsak a termelőszövetkezetek vonalán, hanem az egyénileg gazdálkodóknál is tegyenek meg mindent, hogy erőteljesebben fejlődjön állattenyésztésünk. Ez jelenti a több húst, zsírt, tejet a dolgozók asztalán.

Harminckétfélmillió forint a Hajlított Bútorgyár korszerűsítésére

A könnyűipar fejlesztésének keretében 1954-55-ben jelentős beruházásokat kap Debrecen. Többek között 32 millió forint költséggel korszerűsítik, új épületekkel bővítik Debrecen egyik legnagyobb könnyűipari üzemét, a Hajlított Bútorgyárt.

A tervek szerint az eddigi üzem folytatásaként új kétemeletes szárnyat emelnek, mely utcai frontot képezve a mostani kerékpárszín helyén egészen a Déli-sorig nyúlik le. A termelőrészeket kapnak ott helyet, míg az iroda, a mostani üzem második emeletére, a készáruraktár pedig a földszintre kerül. A közbeeső első emeleten mosdókat, öltözőket, valamint a kibővített és korszerűsített üzemű fürdőt helyezik el. Az építkezésnél, valamint az üzem technikai berendezésénél messzeszerűen figyelembe veszik azokat a csehszlovák tapasztalatokat, amelyet egy háromtagú bizottság legutóbbi útja során szerzett.

Mint érdekességet említhetjük meg, hogy a nagyszabású terv keretében az eddigi kassá már megviselt gépparkot is teljesen újjal cserélik fel. Többek között a Szovjetunióból, Csehszlovákiából, Svájcól kap a Bútorgyár új csiszoló-, maró- és automata-gépeket.

Az üzem bővítésével egyidőben a dolgozók kulturális igényeinek fokozottabb kielégítésére győnyörű, 500 személyt befogadó kultúrházat is építenek. A kultúrház első helyiségeiben kap helyet a konyha, a tálláló, míg a főmeletemen a filmelőadások céljára is alkalmas kultúrterem, valamint több előtűzűhelyiség lesz.

Az építkezést még ez évben megkezdik. 1954-ben a föld- és alapozási munkálatokat végzik el, míg előreláthatólag 1955 őszére az összes helyiségeket átadják rendeltetésének. A bővítés és korszerűsítés befejezése után a Hajlított Bútorgyár teljesítőképessége a mostaninak több mint kétszerese lesz.

A SZABADSÁG-UTI LAKÁSÉPÍTKEZÉSEN

A tél, a rendkívüli hideg időjárás ellenére is lendületesen folyik a Szabadság-úti GÖCS-lakások építése. Eddig már két épület került tető alá, a további kettőn az első emelet falazását, a harmadik emeletet építkezésen pedig az alapozás munkáját végzik.

Az építkezésen nemcsak a munkát, hanem a balesetelhárítást is kiválóan megszervezték. 1953-ban egyetlen egy komolyabb sérülés sem történt ott. Jelenleg is mindent megtesz a vezetőség a dolgozók testi épsége és egészségvédelme érdekében. A csúszás és a bottás megakadályozására mindennap megtisztítják a hótól és fagytól a munkahelyeket, az utakat salakkal, vagy homokkal szórják le. Az új dolgozókat is lelkiismeretesen kioktatják a munkavédelmi rendszabályokra.

Az építkezés példás munkavédelméről híven igazolja, hogy tavaly novemberben az építésügyi minisztérium ott szervezte meg országos munkavédelmi konferenciáját. A konferencia eredményeképpen Szekeres György munkavédelmi, megbízott kiváló teljesítményét értékelve a Szabadság-úti építkezés a verseny első helyét szerezte meg.

A balesetelhárítás további tökéletesítésére a 61/1 Vállalat dolgozói ez évben további jelentős kezdeményezéseket valósítanak meg. A kultúrteremben elhelyezett humoros rajzokon kívül az épületeket is rajzokkal, hirdetőtáblákkal látják el, amelyek a balesetelhárítás megelőzésére felhívják a szak- és segéd munkások figyelmét.

Nagyfokú hanyagság a Fűtőház újjáépítésénél

(Tudósítónktól)

Amikor 1952-ben megkezdtek a Fűtőház újjáépítését, minden dolgozó örömmel és kitörő lelkesedéssel fogadta ezt a hírt. „Végre becsületes munkahelyhez jutunk” — mondogatták a mozdony- és javítóreszleg tagjai egymásnak. Sajnos elképzelésünk azonban csak kis részben valósult meg. A munka befejezésével a Budapesti Magasépítő Vállalat hanyagságából egy sereg olyan komoly hanyagság maradt fenn, amelynek kijavítása, rendbehozása a sürgős tennivalók közé tartozik.

Csak pár példát a mulasztásokból: a „modernnek” tervezett Fűtőház kapui teljesen hasznavehetetlenek. A vasalkatrészek összegörbülve, az ablaküvegek kitorva, a zárókészülék sem működik. A tetőfedél szellőző ablakait szintén nem lehet becsukni, így azokon keresztül szabadon hull be az eső és a hó. Tovább menve a fűtelésző készülék sem sikerült úgy, ahogy tervezték. Tekintélyes költséggel elkészítették, magasra emelték ugyan, de nincs bennük jól működő elszívó cső. Allandóan talpig füst és gáz van a hatalmas csarnokban. Ilyen mostoha és viszonylag nehéz körülmények között végzik a Fűtőház dolgozói munkájukat, nem is beszélve a gőzfűtés hiányáról, amit egyáltalán nem lehet 3-4 kályhával pótolni. Jogszon felvetődik a kérdés, ki felelős ezért a nagyfokú hanyagságért s mikor szűnik meg már ez a tehetetlen állapot? A dolgozók nevében sürgős vizsgálatot várunk ebben az ügyben!

Bő választék, nagy vásárló kedv a debreceni üzletekben

Az áruszállítás óta egyre több cipőt, ruhaneműt vásárolnak a dolgozók, hogy még szebben, csinosabban öltözködjének. Megnőtték az igények, — de nagyobb lett a választék is. Amíg 1952 második felében Hajdú-Biharban 67.542 pár cipőt vásároltak, addig 1953-nak ugyanebben az időszakában már 87.149 párra emelkedett az eladott cipők száma. Nemcsak női cipőkben volt nagy a kereslet, hanem férfi cipőkben is. Az elmúlt év augusztusában 3909 párat adtak el a megyében, ugyanakkor szeptemberben 10.673 párat.

Öröm a szemnek a sok szép, világos, simabőrű, lapossarkú női félcipőt látni. Gondos kézimunkáról tanuskodik mindegyik. A szőbásc, a díszítése, a puha, finom fényes bőrt még szebbé teszi.

— Tessék felpróbálni — mondják Mátrai Ferenc és Bergmann Béláné, a Ruházati Bolt 14. számú árudájának dolgozói. — Olyan a lábom, mintha rászabták volna. Csinos, szép. Bizony még a legények is utána néznek.

Az üzletben szinte perceként születnek a kérések, halljuk amint magassarkú, fekete antilop szandált, fekete félcipőt, 29-es gyermekcipőt, 38-as cipzáros gumicsizmát, 35-ös barna simabőrű magas szárú cipőt, 37-es lapossarkú fekete félcipőt kérnek. Van minden. — Tessék csak felpróbálni. — Sibakancsot, 35-ös, 36-os löröcsolyacipőt szeretnénk — hangzik ismét az újabb igény. Már egész cipőhegy alakult ki a verők mellett. Nagy örömmel próbálják. Újabb és újabb verők jönnek, akik szintén szebbnél-szebb cipőt, szandált vásárolnak.

Bő a választék. Jól mondja Fehér Hermann, a Ruházati Bolt 15. számú árudájának helyettes vezetője: „Üzletünkben jelenleg több mint 5000 pár cipő áll a vásárlók rendelkezésére.” Ugyanezzel az árubőségéről, nagy választékról beszél Farkas Ignác is, a Ruházati Bolt 14. számú árudájának vezetője. „Van minden. Ezelőtt egy hónappal nem tudunk gyermek cipőket adni, most van fehér, fekete, barna színben, bármilyen nagyságban”.

Az árubőség mellett azonban még van egy-két jogos kifogás is. Például nincs vászonzáru csizma, amit bizony elég sokan keresnek. Nincs bundacipő, vászonból készült női és férfi papucs. Bajok vannak egyes gyártmányoknál a minőséggel is.

Naponta többszáz pár cipőt adnak el mind a két üzletben. Van forgalom, a verők egymásnak adják a kilincset s legtöbbször csomagolva a kézben távoznak.

Téziseket adtak ki Ukrajna Oroszországgal való újraegyesítésének 300. évfordulója alkalmából

Háromszáz évvel ezelőtt, 1654 januárjában kiállították ki az ukrán nép akaratahoz híven Ukrajna újraegyesítését Oroszországgal. Ebből az alkalomból a Szovjetunióban — mint a „TASZSZ” közli — téziseket adtak ki a Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága jóváhagyásával. A tézisek bevezetése hangzott el: „Ez a történelmi jelentőségű lépés zárta le a szabadságszerető ukrán népnek az idegen leigázás ellen, az orosz néppel egységes orosz államban való újraegyesítéséért vívott hosszú harcát. Ukrajna Oroszországgal való újraegyesítésének 300. évfordulója kiemelkedő történelmi esemény s nemcsak az ukrán és az orosz nép, hanem a Szovjetunió valamennyi népének nagy ünnepe.

Az újraegyesítés óriási jelentőségű volt a „nyelvtől, lakóhelytől, jellemétől történelmet tekintve egyaránt oly közelálló” (Lenin) két nagy nép — további

történelmi fejlődése szempontjából.

Ukrajna Oroszországgal való újraegyesítésének 300. évfordulójaival kapcsolatban az OSZSZSZK Legfelső Tanácsának elnöksége elhatározta, hogy 1954 májusában a Legfelső Tanács jubileumi ülészakot tart, melyen a nevezetes eseménnyel foglalkozik.

Az Ukrán SZSZK Legfelső Tanácsának Elnöksége határozatot hozott, melynek értelmében 1954 májusában megtartják az Ukrán SZSZK Legfelső Tanács Ukrajna Oroszországgal való újraegyesítésének 300. évfordulójaival foglalkozó jubileumi ülészakát.

Ukrajna és Oroszország újraegyesítésének 300. évfordulójaival kapcsolatban a kiadványalkotók sok új könyvet adnak ki.

Többek között tömegpéldányszámban jelentek meg brosurák Bogdan Hmelnyickijről, az ukrán népnek Oroszországgal való újraegyesítéséért folytatott harcáról, a Perejaszlavi Rada történelmi jelentőségéről. A Perejaszlavi Rada 1654-ben hozta meg azt a határozatot, amelynek értelmében Ukrajnát és Oroszországot újraegyesítették.

Januárban Ukrajna Tudományos Akadémiájának kiadásában ukrán és orosz nyelven megjelent az „Ukrán SZSZK történetének” első kötet, amely felöleli a forradalom előtti időszakot. Februárban az olvasók nagy gyűjteményt kaphatnak „az ukrán nép 1648—1654. évi felszabadító háborúja, — Ukrajna és Oroszország újraegyesítése” címmel.

Sajtó alá rendezték „Az ukrán irodalom történetét”, amely felöleli a forradalom előtti időszakot.

A francia sajtó Le Troquer-nek a nemzetgyűlés elnökévé történt megválasztásáról

A szerda reggeli párizsi sajtó élénken foglalkoztatja a francia nemzetgyűlés keddi ülése és Le Troquer-nek a nemzetgyűlés elnökévé történt megválasztása. A választást kommentálva, még a burzsoá lapok is kénytelenek elismerni, hogy ez a Francia Kommunista Párt elvitathatatlan sikerét jelenti.

A „L'Humanité”-ben André Stihl kiemeli, hogy a nemzetgyűlés elnökének megválasztása jelentős sikert jelent, mert elzárta az utat az „európai hadsereg” hívei előtt. André Stihl megállapítja: „A kommunista szavazatait élvező jelölt sikere más szempontból is jelentős. Le Troquer megválasztása konkrét módon bizonyítja, hogy most a nem-

zetgyűlésben más többségre is lehetőség nyílt Laniel többségén kívül. Ma már tehát senki sem hivatkozhat arra, hogy lehetetlen új többséget összehozni.”

A „Liberation” ezeket írja: „Le Troquernek a nemzetgyűlés elnökévé történt megválasztása az „európai hadsereg” összes ellenfelének nagy sikerét jelenti.

A cél lényegében az volt, hogy elzárják az utat Pflimlin előtt, megakadályozzák ezt a klerikális, az „európai hadseregnek” ezt az odaadó hívét abban, hogy Edouard Herriot utódjává váljék. Bukását mindazok meg fogják érezni, akik Washingtonban, Bonnban és Párizsban abban a hitben ringatták magukat, hogy elnémítják a francia közvéleményt és a parlamentet.”

Robbanás az I. G. Farben-industrie egyik üzemében

A „Handelsblatt” című nyugatnémetországi lap közli, hogy január 2-án az I. G. Farben-industrie konzern marionettüzbé „Chemische Werke Nils A. G.” nevű üzemében több erős robbanás történt.

A lap azt írja, hogy a robbanások oka „általában acetilén-bomlás” volt. A robbanások következtében több munkás súlyosan megsebesült. A kár tízmillió marka.

Mint már ismeretes, 1948-ban nagyerejű robbanás történt az I. G. Farbenindustrie ludwigshafeni üzemében. A német demokrátiás lapok akkoriban utaltak arra, hogy az eset a robbanóanyaggyártással kapcsolatos.

Sárádon jól szórakoznak télen a fiatalok

— Hó-ó-rukk! — hangzott Egri Sanyi kiáltása a sárándi Kéthalom tetejéről. A jelre két rödlí suhant le nyílsebesen a dombról. Az egyik Lovász Irma, a másikon Vass Erzsébet ült. Irma már felnőttnek számít, — menyasszony, de hát ki méri azt állítani, hogy egy menyasszonynak már nem szabad együtt élvezni a tél örömeit a disztákkal, amikor olyan jól érzi magát közöttük? Az ő rödlíje végig futott a tükörsíma lejtőn. Erzsébetnek azonban ezúttal nem volt szerencséje, nagyot bukfecezett a puha hóban, amit 25—30 fiatal harsány kacagása fogadott.

Hangos a Kéthalom környéke reggeltől napestig. A legkülönbözőbb korú fiúk, lányok hancuznak itt.

A sárándi fiatalok szeretik a sportot. Nyáron röplabdáznak, futbaloznak, atletizálnak, télen rödlíznak, korecsolyáznak. Igaz, nincs a községben jégpálya, de ott van közel a bagosi Folyás, lehet annak a jégén száguldani. Nincs azonban minden fiatalnak korecsolyája, de ezt a problémát is ötletesen megoldják.

Az idősebbek kölcson adják egymásnak a korecsolyát, a fiatalabb gyerekek pedig háromszegletű fadarab egyik élére korecsolyát, vagy vastag drótot rögzítenek és szeges bottal röptik magukat a hepe-hupás jégen. Így töltik el gondtalanul a téli napokat, amelyek röviddek, mint a nyul farka.

Napszálla után újabb szórakozásra nyílik alkalom. Hangos ilyenkor a DISZ-ház. Egyfelvételű színdarabokkal készülnek a járási kultúrversenyre, táncpróbákat tartanak citera-zenére. A hangszer Szabó Jóskaé. 1889

óta száll ez fiúról fiúra. (Ez a dátum van belevésve.) Ugy éng az, mint a cimbalom. Szó volt már róla, hogy alakítsanak a diszták egy citerazenekart, most azonban mással vannak elfoglalva. Volt már egyszer a községben egy 60 tagú vegyeskórus, de valami miatt feloszlott. Most a DISZ kezdeményezésére ezt felújítják.

Számtalan lehetőség nyílik a szórakozásra, csak ki kell használni. Emellett természetesen bőven van idő a tanulásra is. Erre a Debrecenben tanuló diákok ösztönzik a parasztfiatalokat. Szabó Jóska negyedik éves tanítóképzős és több diak minden este hazajár Sárádra, az alig 15 kilométernyire lévő Debrecenből. Ők szerették meg a sportot is a sárándi ifjúságot és ők javasolták azt is, hogy indítsanak egy orosz nyelvtanfolyamot. Jól tanulnak a két DISZ politikai kör hallgatói.

December közepén ifjúsági nap volt a járás székhelyén: Derecskén. Itt vetődött fel annak a gondolata, hogy rendeznek a Kandia-lapson egy nagyszabású terep- és gyorsasági szánkóversenyt. Meghívják erre a járás minden községének és termelőszövetkezetének fiataljait. Ott is részt vesznek majd a sárándiak és ahogy ismerjük őket, könnyen elsők lehetnek a versenyben. Természetesen ez a lovaktól is függ.

Igy gondoskodik a DISZ a sárándi fiatalok szórakozásáról, tanulásáról, akik régen cétalanul bolyongtak esténként a sötét utcákon, vagy esetleg a korsmáiban volt számukra hely. Ma a DISZ-helyiségben minden fiatal kelleme, meleg otthonra talál.

Lévai Endre.

Megbeszélés Eden és India londoni főmegbízottja között

Eden brit külügyminiszter kedden fogadta Bal Gangadhar Khar-t, India londoni főmegbízottját. A megbeszélésről nem adtak ki hivatalos közleményt, de az AFP jól tájékozott körkörös hivatkozva arról ír, hogy két

kérdésről volt szó: 1. a koreai kérdésről, különös tekintettel a legutóbbi indiai javaslatra, 2. az Egyesült Államok és Pakisztán között terbevert katonai szerződésről.

Magyar kereskedelmi küldöttség utazott Moszkvába

A napokban Bognár Józsefnek, a Magyar Népköztársaság bel- és külkereskedelmi miniszterének vezetésével kereskedelmi küldöttség utazott Moszkvába.

A magyar kereskedelmi küldöttség január 12-én érkezett meg a szovjet fővárosba, ahol a repülőtéren P. N. Kumikin, a Szovjetunió külkereskedelmi miniszterének helyettese, M. G. Losakov, a Szovjetunió külkereskedelmi miniszteruma kollégiumának tagja, K. S. Birjaszov, a

Szovjetunió külkereskedelmi miniszteruma népi demokratikus országokkal foglalkozó kereskedelmi igazgatósága magyar osztályának vezetője és I. Sz. Andrijenko, a Szovjetunió külkereskedelmi miniszteruma protokollosztályának vezetője fogadta.

A küldöttség fogadására megjelentek Magyarország moszkvai nagykövetségének tagjai is Szkladán Agostonnak, a Magyar Népköztársaság moszkvai rendkívüli és meghatalmazott nagykövetének vezetésével.

Demokrácia amerikai módra

Ottawa (TASZSZ). Mint a kanadai lapok jelentik, a torontói egyetem két diákját, nagykereskedők fiát, akik a Bahama-szigeteken töltötték szünidejüket, amikor repülőgépen visszafelé utaztak Kanadába, a Palm Beach-i (Egyesült Államok) repülőtéren letartóztatták. Az amerikai bevándorlási hatóságok a McCarran-törvény alapján követelték a diákoktól, mondják meg, milyen politikai szervezet-

hez tartoznak. Miután megtudták, hogy mindketten a Haladó Konzervatív Párthoz (a kanadai ipari és pénzügyi pártja) tartoznak, a bevándorlási hatóságok tisztviselői, akiknek gyanúsnak tűnt a „haladó” szó, a kommunista iránti rokonszenvedésével letartóztatták a diákokat.

A diákokat csak a kanadai külügyminisztérium közbelépésére bocsátották szabadon.

A III. ORSZÁGOS ÚJÍTÓ KIÁLLÍTÁSON

KEDDEN DELUTAN nyílt meg az MSZT nagytermében a III. Országos Újító Kiállítás. Még aznap este nyolc óráig közel négyezer érdeklődő tekintette meg a kiállított gazdag anyagot. Ez érdeklődés tegnap sem csökkent. Szinte egymásnak adták a kilincset az üzemek dolgozói, akik csoportosan tekintették meg a kiállítást. Igen sok dolgozó paraszt, szünidejét töltő diák is kíváncsi volt, hogy az utóbbi időben milyen új, ötletes újításokkal gazdagodott a magyar ipar.

Új gépek — munkadarabok

LATNIVALÓ van ott bőven. A nagyterem fala mentén körbefutó és közepén végighúzó asztalokon a legkülönbözőbb újítások eredetije vagy modelljei sorakoznak. Van itt minden: kombinált csőfogó, csővágó — franciakulcs-tól kezdve, a Bornemissza-féle ether-oxigénos alatökészüléken, új rendszerű szorzótáblán, nagyszállárdságú samott-téglán keresztül a hulladékanyagból készült közszükségleti cikkekig. Évente több tízmillió forint értékű megújítás jelentő, többszázféle újítást gyűjtött össze az ország egész területéről a Találmányi Hivatal és a SZOT. A kiállítás felöleli az ipar különböző ágainak kiemelkedő újításait.

Közvetlen a bejárat mellett ötletes csillebillentő szerkezet modelljét láthatjuk. Nem kell a csilleknek kézi erővel kibontani a csillekiből a szemet, mert egy nagy teherbírási szerkezet fordítja szállítószalagra a szemet. Mellette ötletes vagonbillentő csigáson, új rendszerű bánya-ácsolási módszerek makettjei. Majd a villamossági ipar dolgo-

zóinak újításai: kapcsolótáblák, különböző villamossági mérőműszerek bakelit foglalásban, Kerész-Krami-K. Szabó-féle préselt szigetelőanyagok, amelyeknek elektromos ellenállása sokkal nagyobb a külföldi szigetelő anyagokénál.

Ami az anyagtakarékosságot segíti

GEN SOK olyan újítást is mutat be a kiállítás, amelyek a megmunkáló gépekre vonatkoznak. Új esztergakések, újrendszerű univerzális esztergakéstartók, gyalu- és marógép alkatrészek, a szegecskészítést és szegecszerelést egyedül elvégző gépkonstrukció sorakoznak egymás mellett.

Az építőipari dolgozók újításainak többsége a munka megkönnyítését szolgálja. Fetsze Ignác homlokzat fröcskölő szerkezetét jelentősen megkönnyíti a munkát, ugyanakkor 250 százalékos anyagtakarékosságot is eredményez. Medgyes Rezső az előregyártott vasbetonelemek szállítására készített ötletes „targoncát”.

Ezen a kiállításon is látszik már az újításoknak az a törekvése, hogy minél több jöminőségű közszükségleti cikk előállításához nyújtsanak segítséget ötleteikkel. Van itt műanyagból készült női szatyor, apró kis kétkerékű koscsira szerelt bevásárlótáska. A Debreceni Gép-, Műor- és Gumijavító Vállalat két dolgozójának — Szabó Istvánnak és Geczó Sándornak — kiállított újítása is a közszükségleti cikkek gyártását segíti elő. Hulladékok autógumiköpenyből gumicsizmákat és lábtörölköt gyártanak.

A kiállításon már debreceni újító is részt vesznek. Különösen a Jároműjavító és a Tudomány-

egyetem dolgozói, tudósai hoztak el sok értékes és ötletes újítást. Fekete László, a Jároműjavító dolgozója, lötkőforgató készüléket — mozdonyburkolatperemező szerkezetet, hordrugokészítő kocsit készített. Rajta kívül a Jároműjavító újítóit Szodrál Kálmán, Torma Gábor, Benedek József képviselik. A Tudományegyetem újítói valamennyien részt vesznek értékes, a „Gyógyíts jobban” mozgalmat kívánóan szolgáló újításokkal a kiállításon. A debreceni újítók közül még a Ruhagyár, a Dohánygyár, az Orvosi Műszergyár, a Posta és a kohó- és gépipari technikum újítóinak nevével találkozhatunk.

Több száz újítást mutat be a kiállítás. S minden egyes újítás nagyszerű bizonyítéka a dolgozó nép termékeny alkotóképességének.

Értetetőbb magyarázó szövegeket

HELYTELEN LENNE ennek a kiállításnak csak a jó oldalairól beszélni. Vannak hibái is. Komoly hiba az, hogy Debrecen és a megye újítóinak csak igen kis része vesz részt a nagyjelentőségű kiállításban. Ennek oka véleményünk szerint a Szakszervezetek Megyei Tanácsa és a területi bizottságok rossz szervező munkájában van. Csökkenti a kiállítás agitatív hatását az is, hogy igen sok újítás mellett vagy egyáltalán nincs magyarázó szöveg, vagy ha van is, igen szűkszavú, csak a szakmában jártas embereknek szól. A kiállítás rendezői igyekezzenek mindkét hibát mielőbb kiküszöbölni, hogy a III. Országos Újító Kiállítás eredményesen töltsse be szerepét.

NYALKA T.

La...

Hajdú-nyezet, nyagul, gepékkel munkához. A téli megyében téridejég már. A ezer új ezek a g szünek a jónéhány a meglév és azok az eredm

A

Jól emi tavaszon állt a gép nyag ja egész so javítás ü zük meg gépálloma kézségek kezét. Megsze munkáját gépálloma kezét ter lentős ki kődésének

A téli géppálo rüln

Az alapv gondoskod pasztaltu inre főg összegeze Terv előtt fel erőgépek gátol hi

A G. 35-6

kellene, ó traktor t állapotba kerécsuk gelytömít deltük pe ráltatja a Mezőgazd traktorun trakra. Vá H gépet csak viss a „minő nem tudó A friss renedést Ez nem

Labo

— Nag hogy nin csarnok. nak 81 t erőgépes másnak ó sára alka csarnoko

Mi ez

alatt 15- darúgópá ket. Így kombájn fegyott

— A jó

kell. Ez régt esz a pontos

A meg

rends nem a re Kapoti a gapadot. Jig a m a legtoh retnek t Ehhez a janak jó

A hid

sabb m meggén a hideg ben nin eskik a h

Az időben kijavított gép — több termést jelent

Lassú a gépjavítás üteme a debreceni gépállomáson

Hajdú-Biharban az a veszély fenyeget, hogy ismét rosszul, nagyarányú „javított” mezőgazdasági gépekkel fogunk a tavaszi sürgős munkához.

A téli gépjavítás üteme lassú a megyében, pedig a gépjavítás határéig alig másfél hónap van már. A mezőgazdaság sok-sok ezer új gépet kap az ipartól, de ezek a gépek nem egyszerre készülnek el. Ezért most tavasszal jónéhány új gép mellett, elsősorban a meglévő gépekre vagyunk utalva és azok minőségi javításától függ az eredményes tavaszi munka.

Akadálysorozat

Jól emlékszünk arra, hogy tavaly tavasszal milyen nagy százaléka állt a gépeknek a barázdában a nagyjavítás miatt. Az idén is egész sor akadály gátolta a gépjavítás ütemének gyorsulását. Nézzük meg egy példán, a debreceni gépállomás munkáján, milyen nehézségek fogják le a dolgozókat.

Megszemléltük a gépállomás munkáját. Ez a megye legnagyobb gépállomása és 40 termelőszövetkezet terméseredményeire van jelenlős kihatása a gépállomás működésének.

A téli gépjavítás ezen a nagy gépállomáson embertelen körülmények között folyik.

Az alapvető elv: az emberről való gondoskodás súlyos hiányát tapasztaltuk lépten-nyomon. Stébel Imre főgépész a tapasztalatokat összegezve így beszélt:

— Tervünk az, hogy határidő előtt február 10-re befejezzük az erőgépek javítását. De

gátol bennünket az anyaghiány, alkatrészhiány.

A G. 35-ös traktorokhoz 11 hűtőelem kellene, de nem kaphatjuk és ezért 11 traktor több, mint egy hete félkész állapotban hever. Nincs elég járműkereskedő, lendítőkerék, főtengelytömítőfedél. Határidő előtt rendeltük meg az alkatrészeket. Hátállítja a munkánkat az is, hogy a Mezőgazdasági Gépjavítóhoz 20 traktorunkat küldtük generáljavításra. Vállalták, hogy január 10-re 11 gépet kijavítanak. Kettőt küldtek csak vissza, az egyiknél olyan volt a „minőségi” javítás, hogy már nem tudott bejönni a gépállomásra. A friss festés eltakarta ugyan a repedést a csuklóknál. Ez nem gépjavítás!

Labdarúgópálya, mint „szereplőcsarnok”

— Nagy hiba a gépállomáson, hogy nincs elég fűtendő szereplőcsarnok. A debreceni gépállomásnak 81 erőgépe van és mégis a 16 erőgép beretlyőújítási gépállomásnak építettek száz gép javítására alkalmas, hatalmas szereplőcsarnokot.

Mi ezzel szemben a szabad ég alatt 15—16 fokos hidegben a labdarúgópályánkon javítjuk gépeinket. Így történt, hogy Nagy Sándor kombájnszerelőnek a szerszámhoz fogott a keze.

— A jó javításhoz jó munkaeszköz kell. Ezzel is baj van, mert a két régi esztergapadunk nem alkalmas a pontos munkára.

A megye kapott két Norton-rendszerű új esztergapadot, de nem adtak egyet sem a debreceni gépállomásnak.

Kapott a megye 8 felújított esztergapadot, ezekből sem kaptunk, pedig a mi gépállomásunkon javítják a legtöbb gépet. A dolgozók szeretnék teljesíteni, amit vállaltak. — Ehhez adják meg a segítséget, adjanak jó és korszerű felszerelést.

A hideg nagy ellensége a gyorsabb munkának. Az emberek keze megfagy, mert egész nap a hidegben vannak. Több műhelyben nincs padlás, a cseréplelőn becsúsz a hó. A munkagépeken csúszó

jégsapok és a műhely sarkába összeszeperelt hókupac jelzi, milyen embertelen körülmények között harcolnak a szerelők, hogy területeket teljesítsék.

Sátorlapokból készülő ideiglenes padlásolással igyekezzük javítani a helyzetet. Ezen dolgozik most még Kondor elvtárs, az igazgatónk is.

— A bajt tetőzi az is, hogy helenként legalább háromszor, több órára nem kapunk áramot. Most, kedden 12-en négy órán át nem jártak a motorok, mert a TITASz kikapcsolta az áramot. Rengeteg munkaidő megy így veszendőbe. — Többször kértük a TITASz-t, hogy ne akadályozza munkánkat, de nincs javulás! Vezetékeket szerelnek — úgy mondják — azért nem adnak áramot.

Nincs ivóvíze, mosdója 260 dolgozónak

— Az emberről való gondoskodás hiányosságait betelítik az, hogy a gépállomás 260 dolgozója számára nincs ivóvíz és nincs mosdóhelyiség. Van ugyanis egy kút a műhelyek udvarán, de az orvosok jegyzőkönyvették: ivásra alkalmatlan.

Új kutat fúrtak 180.000 forintot költséggel a műhelyektől 300 méternyire, de az is alkalmatlan az ivásra. A dolgozók így azt a vizet kénytelenek inni, amilől az orvosok eltiltják őket. — Nagy hiányosság, hogy nincs megfelelő és elegendő pihenőhely. Ezek óta nem segítenek ezen a téren a dolgozók.

— A gépállomás szükséges építkezéseire, az 1953-as esztendőben hárommillió forintot utaltak ki, de

„Híres színdarabok — híres operák”-sorozat

Az Országos Filharmónia debreceni kirendeltsége „Híres színdarabok — híres operák” sorozat első előadásaként Dumas: „Kamélias hölgy” és Verdi: „Traviata”-jának legszebb részleteit tűzte műsorra. Ezen az előadáson a nézők ugyanazt a témát prózában és dalban is láthatják — hallhatják.

A „Híres színdarabok — híres operák” sorozat első estjét az Országos Filharmónia január 25-én, hétfőn délután fél 6 és este fél 9 órai kezdettel rendezi meg a Központi Kultúrotthon-

ban. Az esten fővárosi és helybeli művészek lépnek fel. A „Traviata” Germont-ját Svéd Sándor Kossuth-díjas kiváló művész, Violetát Cserhát Zsuzsa VIT-díjas, Alfrédot Mátrai Ferenc éneklék. A „Kamélias hölgy”-ben Simor Erzsébet, Mensáros László és Bicskei Károly lépnek fel. A MÁV Filharmónikusok Zenekarát Sallay Iván, a Csokonai Színház karnagya vezényli. Rendező Vámos László, a Csokonai Színház főrendezője, műsorközlő Szende Bessy, a Csokonai Színház művésze.

Az 1954-es beruházásra — három és félmillió forint

Sok hiba okozója lett ez a mulasztás. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy decemberi tervünket 79 százalékra teljesítettük. Az 1954-es évre három és fél millió forintot adnak a gépállomásnak a megfelelő épületekre. A párt és minisztertanács határozata azt mondja, hogy a mezőgazdasági építkezések minden más építkezést megelőznek — hát most már bizunk abban, hogy kívánságaink végre teljesülnek.

A debreceni gépállomáson tapasztalt hiányosságok jórésze, az alkatrészhiány, a hideg helyiségek és munkatermek,

az emberről való nem megfelelő gondoskodás a megye több gépállomásán megtalálhatók.

A gépállomási dolgozók hősi munkát végeznek. Az ő lelkesedésük az az erő, amelynek segítségével sikeresen fejhezjuk be a téli gépjavítást. Ehhez a munkához a tanácsainknak — mint ahogyan a párt és kormány határozata előírja — sokkal nagyobb segítséget kell adni. Az idejében kijavított gépek a több termést jelentik Erre gondoljanak most mindenütt a gépjavítás szorgos napjaiban.

(Bencze.)

Esküszöm...!

A sorozás legünnepélyesebb pillanata volt. Emlékszem a sorozóbizottság helyiségének színpadán ott állott a város jónehány vezetője.

Mi, újoncok, ifjú, leendő katonák ott várakoztunk a színpad előtt, egyenes sorokba igazodva. Ertelmünk nem igen fogta meg fel mi is az eskü voltaképpem, de szívünk, agyunk azt diktálta: nagyon komoly, nagyon felelősségteljes dolog.

Azóta jó pár hónap telt el. A nyárból tél lett s az akkor még virágzó alföldi rónaságot ma fehér hóréteg fedi. Az akkor még civilruhában járó ifjakból bátor katona lett.

Most ismét itt állunk a laktanya udvarán, kemény, fesszes sorokban. A díszmelvényen ott állnak dolgozó népünk fiai: parancsnokaink. Vezényszóra, egyszerre emelkedik a puska „tisztelgy”-hez s a kibontott csapatzászlót, szemünkényét, ott lobogtatja a szél a felsorakozott egység előtt.

Ismét vezényszó harsan.

Eskükhöz! Erceesen, keményen száll, zúg a válasz megannyi torokból egyszerre: a fiatal harcosok esküje.

En... a dolgozó magyar nép fia, esküszöm, hogy a Magyar Népköztársaságnak, néphadseregünknek hűséges katonája leszek.

Pelvilan előttem egy kép a közelmúltból. A Tiszalöki Erőműnél voltam. Akkor már a pillérek büszkén nyujtókodtak az ég felé s csábítóan hívogatta a Tisza vizét az új meder. Egyszerű munkással beszéltem itt: a nagyszerű mű egyik alkotójával.

— Kész lesznek határidőre? — kérdeztem.

— Igen, kész. Győznünk kell!

Szavát beváltotta. Már új mederben folyik a víz, működik a duzzasztógát.

Erre mondtam én is — és valamenyen ott a sorban: Esküszöm!

Pillanatok alatt vonul bennem végig ez a kép. S az eskü következő mondatainál ismét új kép elevenedik meg előttem: árulók, kémek, diverzánok, becselen emberek képe: Rajkó, Mindszentyé, a Jugoszláv emberrablóké.

Száll, zúg az eskü szava.

Esküszöm, hogy hazámat, a Magyar Népköztársaságot minden külső és belső ellenség ellen életem feláldozásával is megvédem.

A szemek megacélosodnak, megkeményednek s ebből a tekintetből nem várhat kegyelmet az, aki szabad hazánkra kezét emel.

Erre esküszünk, esküszik az egység minden harcosa.

Az eskü, Kaszás és Farkas tiszt elvtársak szavai, agyunkba, tudatunkba vésődnek, amit soha nem felejtünk el.

Ezen a napon ünnepelünk, ünnepelnek népünk fiatal harcosai. Holnap ismét tanulunk, dolgozunk, beváltjuk az eskü szavait. Hű, fegyelmetezett katonái leszünk a tiszalöki erőművet építő munkásnak, a Sztálinvárost mind magasabbra húzó kőműveseknek, a Lenin Kohászati Művek dolgozóinak, a virágzó termelőszövetkezeti tagságnak, kilencmillió népünknek.

Erre esküszünk!

Rácz Béla honvéd.

Helyes kezileményezés Debrecenben

Debrecenben 120 közvilágítási lámpában az eddig üzemben lévő 25 wattos villanykörtét 40 wattosokra cserélték ki. A főútonalakon hamarosan szintén erősebb égőkkel cserélik ki a 25 wattos körtéket.

Az egyeki „rejtély”

folynak a felnöttek számára rendezett ismeretterjesztő előadások, Szabó elvtárs azt válassza, hogy az eredmény majdnem hogy semmi. Az már nagy szó, ha egy előadásra huszonöt-harmincan elmennek. Pedig megpróbált ő már mindent. A doboltatástól a házi agitációig, plakátmozástól a névművelés meghívóig. Eredmény még sincsen. Nehéz azt elhinni, hogy a község tízezer lakója között csak harminc akad olyan, akit érdekel a tudomány fejlődése, új, igazi tartalommal telt kultúránk erősödése.

Az érdeklődés hiányának okát Szabó elvtárs egyrészt abban látja, hogy az egyeki férfiak többsége csak a korsmai szórakozást kedveli, másrészt pedig abban, hogy kultúránk barátságát, hiedog s ezért a dolgozók nem szívesen keresik fel. Ahol azonban a hibák okait ilyen világosan látják, ott már meg kellett volna találni azok orvoslásának módját is.

Közben szaporodtak a problémák. Kiderült, hogy nincsen a községben életképes DISZ-

problémákban. Kétségtelen, hogy vannak komoly hibák. A lehangoltság odáig ragadta, hogy ottlétünk alatt legalább háromszor kérte: váltásuk le tisztességéről, mert kellő támogatás hiányában nem tud megfelelő munkát végezni. Szabó elvtárs ne válassza a csendes félreállást a nehézségek leküzdése helyett. Ha más venné át munkáját, ezzel a helyi népművelési problémák nem hogy megoldódnának, hanem meginkább súlyosbodnának.

A télek csak az elején vagyunk. Még nem késtünk el, hogy megfelelően értékesítsük a hosszú fajúsi estéket. Nagy feladat, hogy a kultúrotthon valóban otthonná tegyék. Ez nem kis munka. De nem lehetetlen. Ebben a munkában kérje, ha kell, követelje a párt-szervezetnek és a tanácsnak a segítségét. En nem merném határozottan állítani, hogy az egyeki dolgozók többségét egyáltalán nem érdekli a kultúrának, a tudománynak a fejlődése. Ha az egyeki kultúrális munkások megteremtik a helyes szórakozásnak, a szórakozóva tanulásnak az előfeltételeit, akkor a szórakozásból nemcsak 30 ember kap izlett, hanem a község egész lakosága. Varca Benedek.

